ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 13 'Ιουλίου 1927 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 141

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων φόρων ὑπὲρ τοῦ Γεωργικοῦ 'Επιμελητηρίου Μεσσηνίας, καθορισμοῦ ποσοστοῦ ἑκάστου αὐτῶν καὶ τοῦ τρόπου βεβαιώσεως, εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὸ Γεωργικὸν 'Επιμελητήριον Μεσσηνίας. 1

Περὶ κυρώσεως τῶν Ν. Διαταγμάτων τῆς 9 Δεκεμβρίου 1925 καὶ 23 Μαρτίου 1926 «περὶ ἐπιβατηγῶν πλοίων»..... 2

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Διάταγμα «περὶ τρόπου προσλήψεως συνεργατῶν μονίμων ἢ προσωρινῶν μὴ μισθοδοτουμένων εἰς τὴν Γεωλογικὴν 'Υπηρεσίαν τῆς 'Ελλάδος». 3

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων φόρων ὑπὲρ τοῦ Γεωργικοῦ 'Επιμελητηρίου Μεσσηνίας, καθορισμοῦ ποσοστοῦ ἑκάστου αὐτῶν καὶ τοῦ τρόπου βεβαιώσεως, εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὸ Γεωργικὸν 'Επιμελητήριον Μεσσηνίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

'Εχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1926 ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Γεωργικοῦ 'Επιμελητηρίου Μεσσηνίας, τὰ ἄρθρα 2 ἐδάφιον 2, 21 ἐδάφ. ι' καὶ 29 τοῦ νόμου 280 «περὶ Γεωργικῶν 'Επιμελητηρίων» καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 28 Νοεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 280 περὶ Γεωργικῶν 'Επιμελητηρίων», προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν 'Υπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

"Αρθρον 1.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου 280 πόροι τοῦ Γεωργικοῦ 'Επιμελητηρίου Μεσσηνίας εἶναι:

α') Αἱ ἐκούσιαι εἰσφοραὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

β') Αἱ τυχὸν δοθησόμεναι ἐτήσιαι ἐπιχορηγήσεις τοῦ Κράτους ἀναγραφόμεναι ἑκάστοτε εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 'Υπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ εἰς βάρος τῶν ἐξόδων αὐτοῦ.

γ') Αἱ ἐκούσιαι εἰσφοραὶ οἱουδήποτε τρίτου.

δ') Αἱ ἐκούσιαι εἰσφοραὶ ἢ ἐπιχορηγήσεις τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας, ἀναγραφόμεναι ἑκάστοτε εἰς τὸν εἰδικὸν αὐτῶν προϋπολογισμὸν καὶ εἰς βάρος τῶν ἐξόδων αὐτοῦ.

ε') Τὰ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Γεωργικοῦ 'Επιμελητηρίου εἰσοδήματα πάσης φύσεως.

στ') Οἱ διὰ τοῦ παρόντος ὁριζόμενοι πρόσθετοι φόροι.

"Αρθρον 2.

'Η ἀπόδοσις τῶν ἐπιχορηγήσεων ἢ εἰσφορῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων πρὸς τὸ Γεωργικὸν 'Επιμελητήριον Μεσσηνίας ἐνεργεῖται διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προέδρου τοῦ Γεωργ. 'Επιμελητηρίου ἐκδιδομένων συμφώνως πρὸς τὰ κεκανονισμένα, ὅστις καὶ ἐξοφλεῖ ταῦτα διὰ λογαριασμῶν τοῦ Γεωργικοῦ 'Επιμελητηρίου καὶ καταθέτει τὸ ἰσότιμον εἰς τὴν ἐν 'Ελλάδι Τράπεζαν, τὴν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 33 τοῦ νόμου 280 ὁριζομένην ἐν τῷ 'Εσωτερικῷ αὐτοῦ Κανονισμῷ, εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Γεωργικοῦ 'Επιμελητηρίου, ἔναντι ἀποδείξεως τῆς Τραπέζης ἐμφαινούσης τὸ κατατεθὲν ποσόν.

Αἱ ἐκούσιαι εἰσφοραὶ τῶν μελῶν τοῦ Γεωργικοῦ 'Επιμελητηρίου ὡς καὶ οἱουδήποτε τρίτου τοιαῦται εἰσπράττονται παρὰ τοῦ Ταμίου τοῦ Γεωργικοῦ 'Επιμελητηρίου βάσει ἀποδεικτικοῦ διπλοτύπου βιβλίου, τύπου ὁρισθησομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον εἰσπράττονται καὶ τὰ ἐκ τῆς περιουσίας του εἰσοδήματα. Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα φέρουσι ἐκτὸς τοῦ Ταμίου καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 3.

Οἱ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 28 Νοεμβρίου 1925 προβλεπόμενοι ὑπὲρ τῶν Γεωργ. 'Επιμελητηρίων πόροι ἐκ προσθέτων φόρων εἰσπραττόμενοι ὡς δημόσιον ἔσοδον, ὁρίζονται διὰ τὸ Γεωργικὸν 'Επιμελητήριον Μεσσηνίας ὡς ἑξῆς:

α') Δύο (2 ο)ο) ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν κατηγορίαν Ε τοῦ νόμου 1.640 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 3.338 στρεμματικοῦ δικαιώματος καὶ φόρου καθαρῶν κερδῶν ἐκ Γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων.

β') Τρία (3 ο)ο) ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 1.640 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 3.338 κυρίου Δημοσίου φόρου (κατηγορίας Β) ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθουμένων γαιῶν.

Γ'άνω ἐρω ποσοστὰ τῶν ἐπιβαλλομένων προσθέτων φόρων συμβεβαιοῦνται καὶ συνεισπράττονται, προσθέτως ὑπὲρ τοῦ Γεωργ. 'Επιμελητηρίου Μεσσηνίας μετὰ τῶν εἰκείων δημοσίων φόρων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 18 Αὐγούστου 1925 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν περὶ στρεμματικοῦ δικαιώματος καὶ φόρου καθαρῶν κερδῶν ἐκ γεωργικῶν κλπ. ἐπιχειρήσεων, διατάξεων τοῦ Νόμου 1640 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη οὗτος διὰ τοῦ Νόμου 3338 τοῦ 1925, ἀποδίδονται δὲ ὑπὸ τοῦ οἰκείου 'Επαρχιακοῦ Ταμείου πρὸς τὸ Γεωργικὸν 'Επιμελητήριον Μεσσηνίας ὡς ἀκολούθως.

'Ο ἁρμόδιος 'Επαρχιακὸς Ταμίας θὰ τηρῇ ἴδιον λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Γεωργικὸν 'Επιμελητήριον Μεσσηνίας». Εἰσπράξεις προσθέτου φόρου στρεμματικοῦ δικαιώματος καὶ φόρου καθαρῶν κερδῶν ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐξ ἐκμισθουμένων γαιῶν. Εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τούτου θὰ ἀναγράφῃ τὰς εἰσπράξεις ἐκ τῶν ὡς ἄνω προσθέτων φόρων. Θὰ ἐκδίδῃ δὲ γραμμάτια παραλαβῆς εἰς χρέωσιν τοῦ εἰδικοῦ τούτου λογαριασμοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προέδρου τοῦ Γεωργ. 'Επιμελητηρίου ἐξοφλητέα ὑπὸ τούτου ἐπὶ ἀποδείξει ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου συνταχθησομένῃ φερούσῃ ἐκτὸς τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Προέδρου καὶ τὴν τοῦ Ταμίου τοῦ Γεωργ. 'Επιμελητηρίου.

Τὸ ἐκ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὡς ἄνω γραμματίων παραλαβῆς ἰσότιμον κατατίθεται εἰς τὴν διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ

Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου ὁριζομένην ἐν Ἑλλάδι Τράπεζαν, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος.

Ἕκαστον γραμμάτιον παραλαβὴς θὰ ἐκδίδηται παρὰ τοῦ οἰκείου Ταμίου ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας πρὸς εἴσπραξιν ἑκάστης δόσεως ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω προστιθέτων φόρων συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου 1640 καὶ τοῦ τροποποιήσαντος τοῦτον Νόμου 3338 καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τούτων Διατάγματος τῆς 18 Αὐγούστου 1925 καθοριζομένας προθεσμίας καταβολῆς τῶν δόσεων δι' ἑκάστην φορολογίαν.

Ἄρθρον 4.

Δέκα (10 ο)ο) ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. τῆς 19 Νοεμβρίου 1925 «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ δασικοῦ κώδικος» ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου προσόδου τῆς προερχομένης ἐκ τῆς ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, εἰς τὰ ἀειφόρως ἢ περιοδικῶς ἐκμεταλλευόμενα δάση τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ μὴ κατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ.

Τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν τοῦ προσθέτου τούτου φόρου συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται προσθέτως ὑπὲρ τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου Μεσσηνίας μετὰ τοῦ οἰκείου δημοσίου φόρου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 ἕως 12 τοῦ ὡς εἴρηται Ν. Δ. τῆς 19 Νοεμβρίου 1925, ἀποδίδεται δὲ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου πρὸς τὸ Γεωργ. Ἐπιμελητήριον συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος κανονιζόμενα, τηρουμένου τοῦ σχετικοῦ παρ' αὐτῷ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ «Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Μεσσηνίας. Εἰσπράξεις προσθέτου φόρου ὑλοτομουμένης ξυλείας».

Ἄρθρον 5.

Τέσσαρα (4 ο)ο) ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου εἰς χρῆσιν ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ λοιπῶν ἐλαιωδῶν καὶ σάπωνος.

Τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν τοῦ προσθέτου τούτου φόρου συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται προσθέτως ὑπὲρ τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου Μεσσηνίας μετὰ τοῦ οἰκείου δημοσίου φόρου, ἀποδίδεται δὲ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου πρὸς τὸ Γεωργ. Ἐπιμελητήριον συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος κανονιζόμενα, τηρουμένου τοῦ σχετικοῦ παρ' αὐτῷ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ «Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Μεσσηνίας. Εἰσπράξεις προσθέτου φόρου ἐλαίου, ἐλαιῶν κλπ.».

Ὅπου ὁ δημόσιος φόρος τοῦ παραγομένου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν διαιρίθεται δι' ἐνοικιάσεως ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος δύο (2 ο)ο) ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ δημοσίου τούτου φόρου συνενοικιαζόμενος καὶ συνεισπραττόμενος μετὰ τοῦ δημοσίου τοιούτου, ἀποδίδεται δὲ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου πρὸς τὸ Γεωργ. Ἐπιμελητήριον συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος κανονιζόμενα, τηρουμένου τοῦ ἀνωτέρω σχετικοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 6.

Ἓν πέμπτον (1)5) ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 2845 ηὐξημένου δημοτικοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος φόρου, ὅπου ἐφαρμόζεται ὁ νόμος 2353 «περὶ δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς φορολογίας τῆς σταφίδος».

Τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν τοῦ προσθέτου τούτου φόρου συνεισπράττεται προσθέτως ὑπὲρ τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου Μεσσηνίας μετὰ τοῦ ἐνιαίου δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος τῆς ἐν Πελοποννήσῳ παραγομένης συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 350 καὶ 351 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων», ἀποδίδεται δὲ εἰς τὸ Γεωργ. Ἐπιμελητήριον Μεσσηνίας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 355 τοῦ ὡς εἴρηται Ν. Δ. τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1926 βάσει τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τῶν οἰκείων Ἐπιτροπῶν τῶν ἐν Πύλῃ καὶ ἐν Καλάμαις ἑδρευουσῶν συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 356, 357 καὶ 359 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω Ν. Δ. ὁριζόμενα κατανεμηθέντα τὰ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ προσθέτου τούτου φόρου ἀνήκοντα εἰς ἕκαστον τῆς περιφερείας τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Αἱ ὡς ἄνω ἀποδιδόμεναι εἰσπράξεις ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης κατατίθενται συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα εἰς πίστωσιν τοῦ σχετικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 7.

Δέκα (10 ο)ο) ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 2845 δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν σύκων, ὅπου ἐφαρμόζεται ὁ Νόμος 2353.

Τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν τοῦ προσθέτου τούτου φόρου συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται προσθέτως ὑπὲρ τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου Μεσσηνίας μετὰ τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν σύκων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ παραγομένων, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 352 καὶ 353 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» ἀποδίδεται δὲ εἰς τὸ Γεωργ. Ἐπιμελητήριον Μεσσηνίας συμφώνως πρὸς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 354 τοῦ ὡς εἴρηται Ν. Δ. τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1926 βάσει τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς οἰκείας ἐν Καλάμαις ἑδρευούσης Ἐπιτροπῆς συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 358 καὶ 359 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω Ν. Δ. ὁριζόμενα καὶ τῶν σχετικῶν τούτου ἐκτελεστικῶν Διαταγμάτων.

Αἱ ὡς ἄνω ἀποδιδόμεναι εἰσπράξεις ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης κατατίθενται συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα εἰς πίστωσιν τοῦ σχετικοῦ λογ)σμοῦ τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 8.

α') Δέκα (10) λεπτὰ δι' ἕκαστον χοῦρον ἐτησίως τῶν φορολογουμένων κατὰ τὸ ἀπὸ 24 Δ)βρίου 1923 Ν. Διάταγμα.

β') Εἴκοσι (20) λεπτὰ δι' ἕκαστον βοῦν καὶ ἵππον ἢ ἡμίονον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 παράγραφος 1 ἐδάφιον γ καὶ δ' τοῦ νόμου 2.435 «περὶ δημοτικῆς φορολογίας» φορολογουμένων.

Τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν τοῦ ἐπὶ τῶν χοίρων προσθέτου φόρου συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται προσθέτως ὑπὲρ τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου Μεσσηνίας μετὰ τοῦ δημοτικοῦ φόρου αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων καὶ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ τοιούτου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 375 παράγραφος 1 καὶ 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Σ)βρίου 1926, ἀποδίδεται δὲ εἰς τὸ Γεωργ. Ἐπιμελητήριον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου.

Τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν τοῦ ἐπὶ τῶν βοῶν καὶ ἵππων ἢ ἡμιόνων προσθέτου φόρου συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται προσθέτως ὑπὲρ τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου Μεσσηνίας μετὰ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ τοιούτου διαιτωμένων βοῶν κλπ. συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ γ' τοῦ ἄρθρου 341 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Σ)βρίου 1926 καὶ τῶν ἄρθρων 342 καὶ 344 τοῦ ἰδίου ὡς εἴρηται Ν. Δ. καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν τούτων Διαταγμάτων, ἀποδίδεται δὲ εἰς τὸ Γεωργ. Ἐπιμελητήριον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου, ὅπερ καὶ τηρεῖ σχετικὸν εἰδικὸν λογ)σμὸν «Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Μεσσηνίας. Εἰσπράξεις ἐκ προσθέτου φόρου χοίρων, βοῶν καὶ ἵππων ἢ ἡμιόνων».

Ἄρθρον 9.

Δύο (2ο)ο) ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ κατὰ τοὺς σχετικοὺς Νόμους δημοσίου φόρου ἐπί τε τοῦ ἀποταμιευομένου καὶ καταναλισκομένου ἢ μεταφερομένου οἴνου.

Τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν τοῦ προσθέτου τούτου φόρου συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται προσθέτως ὑπὲρ τοῦ

Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου Μεσσηνίας μετὰ τοῦ δημοσίου φόρου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1.320 «περὶ φόρου καταναλώσεως τοῦ οἴνου» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Δ)βρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου» καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Ἀπριλίου 1925 «περὶ καταργήσεως καὶ τροποποιήσεως φόρων καταναλώσεως» καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τῆς 9 Ἰουνίου 1918 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου 1.320 τοῦ 1918 περὶ φόρου καταναλώσεως οἴνου».

Ὅπου ὁ δημόσιος φόρος καταναλώσεως οἴνου διατίθεται δι' ἐνοικιάσεως, συνενοικιάζεται μετὰ τούτου καὶ ὁ πρόσθετος ὡς ἄνω φόρος ὑπὲρ τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου συμβεβαιούμενος καὶ συνεισπραττόμενος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Ν)βρίου 1919 Διατάγματος «περὶ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ διὰ ξηρᾶς μεταφερομένου οἴνου». Ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸ Γεωργ. Ἐπιμελητήριον τοῦ ὡς ἄνω εἰσπραττομένου προσθέτ υ φόρου ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου τηρουμένου παρ' αὐτῷ εἰδικοῦ λογ)σμοῦ «Γεωργ. Ἐπιμελητήριον Μεσσηνίας. Εἰσπράξεις ἐκ προσθέτου φόρου καταναλώσεως οἴνου».

Ἄρθρον 10.

Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου ὁριζόμεναι ἀμοιβαὶ ὑπὲρ τῶν βεβαιούντων καὶ εἰσπραττόντων ἅπαντας τοὺς διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένους προσθέτους φόρους, βαρύνουσαι τὰς εἰσπράξεις ἑκάστης τῶν ἀνωτέρω προσθέτων φορολογιῶν καὶ τοὺς σχετικοὺς τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου εἰδικοὺς λογ)σμοὺς κατὰ ποσοστὸν μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ 1ο)ο ὁριζόμενον κεχωρισμένως δι' ἑκάστην πρόσθετον φορολογίαν.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ὅπως ὁρίζωνται ἀμοιβαὶ εἰς βάρος τῶν εἰσπράξεων τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος διὰ τὰ μέλη τῶν οἰκείων Ἐπιτροπῶν καταβαλλόμεναι εἴτε ἐφ' ἅπαξ κατ' ἔτος εἴτε κατὰ μῆνα χρεώσει τῶν σχετικῶν λογ)σμῶν τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου.

Αἱ ὡς ἄνω ἀποφάσεις τῆς Γεν. Συνελεύσεως ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δικαιουμένου νὰ ἐγκρίνῃ ἀμοιβὰς δι' ἅπασας ἢ καὶ διά τινας μόνον τῶν ὡς ἄνω προσθέτων φορολογιῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1927 ἀφ' ἧς καὶ θὰ εἰσπράττωνται ἅπαντες οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐπιβαλλόμενοι ὑπὲρ τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου Μεσσηνίας πρόσθετοι φόροι.

Τὰ οἰκεῖα εἰσπρακτορικὰ ὄργανα ὡς καὶ οἱ βεβαιοῦντες ἢ εἰσπράττοντες τοὺς ἀνωτέρω προσθέτους φόρους Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι, Ταμίαι, Τελῶναι, Ἐπιτροπαί, Διαχειρισταὶ Γεν. Ἀποθηκῶν, κλπ. ὑποχρεοῦνται ἀνελλιπῶς καὶ ἐμπροθέσμως νὰ διαβιβάζωσι πρὸς τὸ Γεωργ. Ἐπιμελητήριον Μεσσηνίας καταστάσεις μεθ' ὅλων τῶν δικαιολογητικῶν ἐμφαινούσας τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ γενομένας εἰσπράξεις κεχωρισμένως δι' ἕκαστον πρόσθετον φόρον συμφώνως πρὸς τοὺς παρ' αὐτοῖς εἰδικοὺς λογ)σμοὺς τοὺς κεχωρισμένως ἐπίσης τηρουμένους συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τοῦ παρόντος ὁριζόμενα δι' ἑκάστην πρόσθετον φορολογίαν.

Τὸ Γεωργ. Ἐπιμελητήριον δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ ἴδιον τύπον ἀποδεικτικῶν διπλοτύπων βιβλίων εἰσπράξεων καθοριζόμενον ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἴτε ἕνα δι' ὅλας τὰς φορολογίας ὁμοῦ εἴτε κεχωρισμένως διὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ὁμοῦ ἐξ αὐτῶν. Τὰ βιβλία ταῦτα ἀποστέλλει εἰς τὰς οἰκείας οἰκονομικὰς ἀρχὰς τὰς ἐνεργούσας τὰς διὰ λογ)σμὸν του βεβαιώσεις καὶ εἰσπράξεις ἁπάντων τῶν ἀνωτέρω προσθέτων φόρων. Δέον δὲ τὰ βιβλία ταῦτα νὰ εἶναι ἐσφραγισμένα, ἠριθμημένα καὶ μονογεγραμμένα διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ τε Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ ὑπογραφὴ τῶν ἀποδεικτικῶν τῶν διπλοτύπων τούτων βιβλίων, ἀντὶ τοῦ Προέδρου, εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ Κανονισμῷ τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου κανονιζόμενα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Ἰουλίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Μ. Κίρκος

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Α. Παπαναστασίου

(2)

Περὶ κυρώσεως τῶν Ν. Διαταγμάτων τῆς 9 Δεκεμβρίου 1925 καὶ 23 Μαρτίου 1926 «περὶ ἐπιβατηγῶν πλοίων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1927 ψήφισμα τῆς Βουλῆς «περὶ τῆς παραιτέρω ἰσχύος συντακτικῶν τινων πράξεων καὶ νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἐκδοθέντων ἀπραπτούσης τῆς Βουλῆς», προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται τροποποιημένα ὡς κατωτέρω καὶ εἰς ἐνιαῖαν συναρμολογούμενα κείμενον τὰ Νομοθ. Διατάγματα τῆς 9 Δεκεμβρίου 1925 καὶ 23 Μαρτίου 1926 «περὶ ἐπιβατηγῶν πλοίων».

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγνώρισις ὡς ἑλληνικῶν πλοίων ἐπιβατηγῶν ἡλικίας μεγαλυτέρας τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς καθολικῆς των.

Ἄρθρον 2.

Πλοῖα ἐπιβατηγὰ ἡλικίας μείζονος τῶν τριάκοντα ἐτῶν ὑποβάλλονται ἐπὶ τῇ ἀναγνωρίσει των ὡς ἑλληνικῶν εἰς ἴδιον τέλος ὁριζόμενον εἰς πέντε σελήνια κατὰ τόννον ὁλικῆς χωρητικότητος.

Ἄρθρον 3.

Πλοῖα ἐπιβατηγὰ ἡλικίας μικροτέρας τῶν δέκα ἐτῶν ἀναγνωριζόμενα ὡς ἑλληνικὰ ἀπαλλάσσονται παντὸς εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ἔτι δὲ ἐπὶ μίαν πενταετίαν καὶ τοῦ φόρου τῆς καθαρᾶς προσόδου.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ ναυλολόγια ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων τῶν ἐπιβατηγῶν ἀτμοπλοίων ὡς καὶ πᾶσα τροποποίησις αὐτῶν ὑπόκεινται ὡς θὰ κανονισθῇ διὰ Διατάγματος ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ συμβουλίου τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

2. Διὰ Διατάγματος δύναται νὰ ἀνατεθῇ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν δρομολογίων τῶν ἐπιβατηγῶν ἀτμοπλοίων πρὸς περιορισμὸν τοῦ ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ναυλολόγια εἶνε ὑποχρεωτικά, ἀπαγορευομένης οἱασδήποτε αὐξομειώσεως αὐτῶν

καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ συμβουλίου τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

2. Πᾶσα παράβασις τῶν περὶ ναυλολογίων διατάξεων τοῦ παρόντος διώκεται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐνώπιον τοῦ πλημμελειοδικείου, τιμωρεῖται δὲ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 5.000 μέχρι 50.000 δραχμῶν.

3. Ὁ πλοιοκτήτης, ὁ πλοίαρχος καὶ ὁ πράκτωρ, ἐπὶ νομικοῦ δὲ προσώπου καὶ ὁ διευθυντής, εἶνε ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο παράβασιν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὑποβάλλει ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐμπορικῶν πλοίων προτάσεις ἠτιολογημένας περὶ καταδίκης τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων, ὅσα λόγῳ ἡλικίας ἢ σαθρᾶς ἢ ἐλλείψεως ἐν γένει τῶν ὅρων ἀσφαλείας κρίνονται ἀκατάλληλα πρὸς περαιτέρω μεταφορὰν ἐπιβατῶν ἢ καὶ ἐμπορευμάτων.

2. Τὰς περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, προτάσεις περὶ καταδίκης κρίνει ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως τὸ συμβούλιον τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, δυνάμενον νὰ συμβουλευθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ εἰδικούς.

3. Αἱ περὶ καταδίκης ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν δι' ἀπορρήτου ψηφοφορίας, εἶνε δὲ ὑποχρεωτικαὶ καὶ ἐκτελοῦνται ἐπιμελείᾳ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 7.

1. Πλοίαρχος πλοίου ἐπιβατηγοῦ κριθέντος ἀκαταλλήλου διὰ τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν παραλαμβάνων τοιούτους οἱασδήποτε θέσεις τιμωρεῖται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου 100 μέχρι 500 δραχμῶν δι' ἕκαστον ἐπιβάτην, δραχμῶν δὲ 500 μέχρι 1000 ἐὰν ὁ ἐπιβάτης προορίζεται διὰ τὴν ἀλλοδαπήν, ἢ προέρχεται ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς. Ὁ αὐτὸς πλοίαρχος διώκεται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ καὶ πειθαρχικοῦ κώδικος τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

2. Τὸ πρόστιμον περὶ οὗ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐπιβάλλεται δι' ἀποφάσεως τῆς λιμενικῆς ἢ τῆς ἐκπληρούσης καθήκοντα τοιαύτης τελωνειακῆς ἀρχῆς ἢ τῆς προξενικῆς εἰς τὸν λιμένα τῆς ὁποίας ἐπεβιβάσθη ἢ ἀπεβιβάσθη ὁ ἐπιβάτης.

3. Ἐν ὑποτροπῇ τὸ πρόστιμον περὶ οὗ τὸ ἄρθρον τοῦτο διπλασιάζεται, δύναται δὲ ν' ἀπαγορευθῇ ἐπὶ τρεῖς μῆνας καὶ ἡ ἐκτέλεσις ταξειδίων εἰς τὸ παραλαβὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιβάτην πλοῖον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπιβατηγὸν πλοῖον πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος θεωρεῖται τὸ προωρισμένον λόγῳ τῆς διασκευῆς του εἰς μεταφορὰν μόνον ἐπιβατῶν ἢ ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων, φορτηγὸν δὲ τὸ προωρισμένον εἰς μεταφορὰς μόνον ἐμπορευμάτων.

2. Πλοίαρχος πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου θεωρεῖται ὁ ὑπὸ οἱανδήποτε προσωνυμίαν ἀσκῶν τὴν κυβέρνησιν τοῦ πλοίου.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καταργουμένης πάσης εἰς τοῦτο ἀντικειμένης διατάξεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 11 Ἰουλίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός

Α. Κανάρης

---

(3)

Διόρθωσις ἡμαρτημένων.

Εἰς τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 126 (Τεύχει Α') τῆς 25 Ἰουνίου ἐ. ἔ. φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διάταγμα τῆς 22 Ἰουνίου 1927 «περὶ τρόπου προσλήψεως συνεργατῶν μονίμων ἢ προσωρινῶν μὴ μισθοδοτουμένων εἰς τὴν Γεωλογικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος», δέον νὰ διορθωθῇ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 στίχῳ τετάρτῳ λέξις «Γεωργικῆς» εἰς τὴν ὀρθὴν «Γεωλογικῆς».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας)

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.